

[Kurt Hansen.]

kristeligt folkeparti nu begynder at se arbejdsproblematikken som en helhed. Det er et ganske nyt element i deres politik.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Henning Philipsen*) (SF):

Må jeg indledningsvis først sige tak for de venlige bemærkninger om forslaget, der er faldet fra såvel hr. Jørgen Jensen som hr. Kurt Hansen, men derudover vil jeg for så vidt også godt rette en form for tak til de kritiske bemærkninger, der er faldet.

Jeg synes nok, at jeg lige vil slå fast allerførst — i hvert fald som en bemærkning til hr. Bach og andre — at dette er ikke et lovforslag. Det er et forslag til folketingsbeslutning, og af den grund går man naturligvis ikke i detaljer, som hvis det havde været et lovforslag. På den baggrund synes jeg man skal vurdere det.

Lad mig så lige sige yderligere, også først og fremmest til hr. Bach, som nævnede nogle tal fra arbejdsmarkedshåndbogen om, hvor meget overarbejde der blev udført, at jeg skal ikke bestride hr. Bachs tal, men det, det drejer sig om, er procent af det samlede antal arbejdstimer, og det er noget helt, helt andet end det, hr. Bach, tror jeg, har bildt både sig selv og tinget ind. Vi ved nemlig helt konkret, hvor meget det andrager, og skulle hr. Bach være i tvivl, kan han få det at vide nøjagtigt det sted, hvor jeg har fået det, nemlig ved at spørge i LO: hvor meget andrager overarbejdet? Det andrager rundt regnet 3 pct. af det samlede antal arbejdstimer, og hvis man så giver sig til at gange det, når man ved, hvor meget den årlige arbejdstid er, ville man ved en grov beregning kunne finde frem til, at det betyder, at 3 pct. af det samlede antal arbejdstimer er 27.000 mennesker beskæftiget.

Nu skal jeg nok lade være med at hævde, at dette forslag i sig selv ville betyde, at der blev beskæftiget 27.000 mennesker mere, det ville være en meget, meget grov overdrivelse, men det ville efter min opfattelse i hvert fald medvirke kraftigt hertil.

Jeg bliver nødt til at gøre yderligere et par bemærkninger til hr. Bach. Hr. Bach mener, at dette er rettet mod dem, han kalder de mindre håndværkere, som f. eks. skulle pakke sammen, selv om de måske kun har en halv times overarbejde. Jeg er

ked af at måtte sige det, men jeg har indtryk af, at hr. Bach ikke har læst dette forslag rigtigt, for det, det drejer sig om, er naturligvis ikke, at nødvendigt overarbejde ikke skulle udføres på den måde, men det skal bagefter afspadsres. Det er det, det drejer sig om. Det skal afspadsres. Jeg kender det selv fra mit eget erhverv. Det kan dog ikke være rigtigt, f. eks. når man arbejder som montør, at man skal køre 50 km ekstra, hvis der kun mangler 3 kvarters arbejde den pågældende dag. Det skal selvfølgelig gennemføres, men så kan man samle sammen, og det er der jo ikke noget nyt i, det kender vi jo på arbejdspladserne fra før, at man kan samle sin overtid op og derefter afspadsere den.

Må jeg gøre et par principielle bemærkninger til det, der er sagt. Jeg tror, det var fru Ritta Ahm, som talte om solidariteten. Man skulle dele det, der var. Hvordan er forholdene så i dag? Ja, der er mennesker, der på arbejdspladserne nu gerne vil være solidariske med de kammerater, der intet arbejde har, og som siger: vi vil ikke arbejde over, fordi vi har arbejdsløse kammerater gående. Hvad sker der så? Så sker der det, i og med at de prøver på at være solidariske, at de bliver slæbt for arbejdsretten, og så bliver de idømt en bod. Det er den måde, man belønner deres frivilligt solidariske optræden på på arbejdsmarkedet i dag. Det var det, vi godt ville have afskaffet, fordi det er ganske urimeligt, at mennesker skal slæbes for arbejdsretten, fordi de prøver på at være solidariske.

Så sagde hr. Ingomar Petersen, at han mente ikke, der var ret mange fagforeninger her i landet, som ville støtte dette forslag. Nu er jeg så heldig, at jeg står her med en udtalelse fra den 25. februar i år fra 9.000 specialarbejdere i Ålborg, som kræver, at der nu gennemføres en lov om forbud mod overarbejde. Det er repræsentanter for 9.000 specialarbejdere i Ålborg. Så kan hr. Ingomar Petersen nok have sin opfattelse, at ikke ret mange fagforeningsfolk har den opfattelse. Det viser sig, at jeg nok har mere ret i den sag, end hr. Ingomar Petersen har.

Det, der er det væsentlige efter min mening, er stadig væk, at dette ville være et bidrag til, som vi har skrevet i bemærkningerne, bekæmpelse af arbejdsløsheden, og hvis det eneste, man fra andet hold har at